

σαν, καὶ ἐχώλαναν ὑπὸ τῷ τείβων αὐτῷ. Ζῆ Κύριος, καὶ ὁ λόγιος ὁ Θεός, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου. Ὁ Θεός ὁ διδὼς ἐδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαὸς ὑπ' ἐμέ, ὁ ῥύσας με ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων. Ἀπὸ τῷ ἐπανισαμύων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με, ὑπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. Διὰ τὸ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σε ψαλῶ. Μεγαλιῶν τὰς σωτηρίας τῷ Βασιλείῳ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ Χειρῷ αὐτῷ, τῷ Δαβίδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. ιη. 18.

Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται δόξαν Θεῷ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ σπέρμα. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐροῦνται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλῖαι, ἐδὲ λόγοι, ἃν ἔχι ἀκρόνται αἰ φωναὶ αὐτῷ. Εἰς πᾶσαν γλῶσσαν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νεφέλος ἐκπορεύομενος ἐκ πασῶν αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν. Ἀπ' ἀκρῶν τῶ Οὐρανοῦ ἡ ἐξοδος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἀκρῶν τῶ Οὐρανοῦ, καὶ ἔστιν ὅς ὑποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ. Ὁ νόμος Κυρίου ἄνωμος, ὅπως ῥέφων ψυχὰς. Ἡ μαρτυρία Κυρίου πισή, σοφίζουσα νήπια. Τὰ δικαιώματα Κυρίου ἀθέα, ἀφραίνονται καρδίαν. Ἡ ἐντολὴ Κυρίου πλουυγής, φωτίζουσα οφθαλμούς. Ὁ φόβος Κυρίου ἀγνός, χαμῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Τὰ κείμενα Κυρίου ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ὅτι τὸ αὐτό. ὅπως θυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου, καὶ λίθον τίμιον πολὺ, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι, καὶ κηρίον. Καὶ ὅς ὁ δαλός σε φυλάσσει αὐτά. Ἐν τῷ φυλάσσει αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή. Παραπτώματα τίς σιωπήσει; Ἐκ τῷ κρυφίῳ μου καθάρεισόν με, καὶ ὑπὸ ἀλλοθίῳ φεῖσαι τὸ δέλεός σε. Ἐὰν μή με κα-